

Práce mapuje život a kariéru pozapomenutého osvícenského učenice Mikuláše Adaukta Voigta (1733 – 1787), literárního historika, jazykovědce a především zakladatele moderní české numismatiky. Z pramenů, literatury a Voigtových publikovaných spisů rekonstruuje vývoj jeho působení v české vědě, zabývá se jeho kontakty a vlivem přátel a mecenášů, významných kulturních osobností dané doby. Těžiště práce z chronologického hlediska spočívá v 70 a 80. letech 18. století, kdy Voigt vytvořil všechny své tiskem vydané spisy.

Voigtovo dílo je kladeno do kontextu kulturního vývoje v našich zemích v době pozdního osvícenství a především české historické vědy konce 18. století. Jako zásadní faktor, který formoval učeneckou kariéru Voigtovu i dalších učenců, je zmiňován tzv. učený salón, pořádaný hrabětem Františkem Antonínem Nosticem. V jeho domě se spolu s Voigtem scházelo společenství učenců, vzdělavců a mecenášů, z něž postupem času vzešla oficiální česká Společnost nauk.

Pozornost je věnována také specifickému fenoménu, který na přelomu 18. století a v první polovině 19. století ovlivňoval kulturní a později i politický život společnosti, vlastenectví. Voigtovo vlastenecké cítění bylo největší hybnou silou jeho práce a svým nadšením leckdy ovlivnil i své přátele a spolupracovníky, proto jej můžeme oprávněně považovat za jednoho z předchůdců pozdějšího národního hnutí.